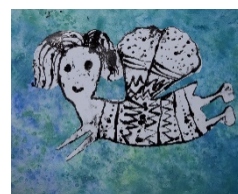

ŠKOLNÍ

ZPRAVODAJ

P
R
O
S
I
N
E
C

2

ROČNÍK
2020/2021

ZÁKLADNÍ ŠKOLA ZA ALEJÍ

PROSINEC
2020

Obsah

1. ÚVOD	3
2. IZS NA NAŠÍ ŠKOLE	3
3. KOMIKS SV. MARTIN	4
4. ANGLICKO - ČESKÉ PEČENÍ PERNÍČKŮ V 7. B	4
5. MIKULÁŠ VE 4. A	5
6. VÁNOCE	6
6.1. VÁNOČNÍ RADOSTI	6
6.2. LETOŠNÍ VÁNOCE.....	6
6.3. VÁNOČNÍ TÉMA V 7. A	7
6.4. JAK ZLATÝ ČUNÍK SNĚDL VÁNOČNÍ CUKROVÍ	8
6.5. VÁNOCE 2020.....	9
6.6. VÁNOČNÍ PŘÁNÍ U PÁŤÁKŮ.....	10
7. DISTANČNÍ VÝUKA	11
7.1. JAK SE ŽIJE PŘI DISTANČNÍ VÝUCE ZA ALEJÍ.....	11
7.2. SEN.....	12
7.3. ON – LINE VÝUKA.....	13
7.4. ČÍM SE BAVÍ V 6. A BĚHEM DISTANČNÍ VÝUKY	14
7.5. KOMIKS V 5. B.....	14
8. DĚSIVÁ BAŽINA – PŘÍBĚH Z M2	15
9. LISTOPAD A PROSINEC V ZAALAJCE	15
9.1. V DRUŽINĚ POLETOVALI BAREVNÍ PTÁČCI.....	15
9.2. SLUNEČNÍ STÍNOVÉ DIVADLO	16
9.3. BAREVNÉ KRUHY	16
9.4. PÁTRÁNÍ PO VÁNOČNÍCH OZDOBÁCH.....	17
10. CO UMÍM? ČÍM CHCI BÝT?	17
11. PROJEKT ERASMUS	18
12. SLOHOVÉ TVOŘENÍ	18
12.1. CHARAKTERISTIKA.....	18
12.2. JAK JSEM SE POLEKAL.....	20
12.3. CHARAKTERISTIKA DOMÁCIHO MAZLÍČKA	21
13. CO JSME DĚLALI VE VÝTVARNÉ VÝCHOVĚ	22
13.1. NÁVRHY PIKTOGRAMŮ V 7. B.....	22
13.2. VÝTVARNÁ VÝCHOVA V 8. C.....	23
14. SEDMÁCKÉ VAŘENÍ A PEČENÍ VE FOTOGRAFII	23

ŠKOLNÍ ZPRAVODAJ ZÁKLADNÍ ŠKOLY ZA ALEJÍ 1072, UHERSKÉ HRADIŠTĚ

REDAKCE: SÁRA PODEŠVOVÁ (8.A), KAROLÍNA KOHOUTOVÁ (8.A),
VENDULA PTÁČKOVÁ (8.A), KAROLÍNA PRACHAŘOVÁ (8.B),
ANEŽKA BÍLOVÁ (8.B), BARBORA HLADIŠOVÁ (8.C)

ILUSTRACE: 1. STUPEŇ
ČASOPIS PRO TISK PŘIPRAVILY MGR. A. NAVRÁTILOVÁ A MGR. K. PÁLKOVÁ

1. Úvod

Ahojte,
zdravíme všechny čtenáře Školního zpravodaje v předvánočním čase. Dobu čekání na příchod Ježíška si můžete zkrátit pročítáním řádků školního časopisu. A co máme tentokrát v nabídce? Příspěvky mapující uplynulé období v distanční výuce, můžete se těšit na úvahy a básničky o letošních Vánocích, podíváme se do vyučování prezenčního i toho meetového - příspěvatelé pro vás nachystali spoustu fotek a obrázků, slohových prací.

Děkujeme všem, kteří do redakce svoje pěkné práce posílají, a už nyní se těšíme na další v roce 2021. Všem přejeme kouzelné Vánoce, do nového roku hlavně kopec zdraví a optimismu.

Redakce Školního zpravodaje

2. IZS na naší škole

Jak trávily dny děti rodičů z IZS v naší družině?
Můžete posoudit sami. Poznáte z jejich hodnocení, jak se jim u nás líbilo.

Moc jsem tu líbila víc děláme různé zájezdy
KŮŇE A PTAČKY CHODÍME NA HRÁŠTĚ
NEŽ VÍ JSEM MI TO LÍBILU KREKLANÍ
A TABLETY LÍBILA JSEM MI MATIKA
A DÍLITU HODNĚ VEŠTEVKY A BĚH
AKCE A HRÁLI JSME FODBAL
A HRÁLI KRIZOVKU HRÁLI Z BARBIE
VE ŠKOLE ZA KLEBÍ JETO
NEJLEPŠÍ A HRÁLI JSME BŮRNĚ HRÁ
A HRÁLI JSME ATOMOVKA

ANIČKA

Va škola za Aleji se mi moc líbila. Poprvé jak jsem sem došla tak jsem se bála že se nebudu mít kamarádky. Ale na konec jsem si našla několik nových kamarádek. Každý den jsme chodili ven. A dělali jsme různé pro maminky a dělali jsme kůňky a peáčky. Jsou tam taky moc hodné paní učitelky. Jsou taky hodné i ty paní učitelky které sem chodili z jiných škol. Někteří dny jsme měli i nějaké akce např: záhy s policiami a sportové hry a zájezdy. Bylo to to fajn.

Hanička
Novotárná

MOC SEM TU LÍBILU VÍČARBU JSME KŮŇE
A PTAČKY A ZLIS TU RŮŽE A HRÁLI JSME
FODBAL A KRIZOVKY A HRÁLI Z BARBIE
VE ŠKOLE ZA KLEBÍ JETO
NEJLEPŠÍ A HRÁLI JSME BŮRNĚ HRÁ
A HRÁLI JSME ATOMOVKA A LÍBILA SE MI ČESKÝ
OPZIK.

Moc jsem tu líbila...
na škole...
mám kamarádky...
děláme různé věci...
líbila se mi matematika...
hráli jsme fotbal...
hráli jsme krizovku...
hráli jsme z Barbie...
hráli jsme ve škole...
hráli jsme nejlepší...
hráli jsme bůrně...
hráli jsme atomovku...
líbila se mi český opzik.

Elička
Pešáková

3. Komiks sv. Martin

autor Ada Juřík M54

4. Anglicko - české pečení perníčků v 7. B

Na závěr prvního týdne ve škole po distanční výuce jsme se rozhodli pro pečení perníčků, ale tentokrát trochu jinak..... Ne že bychom pekli jinak, i tento rok jsme se domluvili ve skupinkách na přípravu těsta, ale konec pečení jsme uzavřeli poanglicku:).

Jakmile jsme perníčky upekli a nazdobili, hned jsme začali ochutnávat. Perníčky se nám opravdu povedly!!!! Jenom škoda, že jsme nemohli chodit za našimi učiteli a dát jim ochutnat, jak jsme každý rok zvyklí. Skupinka, která byla hotova, se ujala výroby plakátu, na který jsme napsali recept a postup výroby perníčku v anglickém jazyce. Pokud jsme nevěděli nějaké slovíčko, pomohl nám Andy, paní učitelka třídní a Noah. Poté jsme si naše postupy odprezentovali anglicky a Noah v češtině:).

Naše spolužačka Eliška měla super nápad, že můžeme perníčky věnovat lidem bez domova a do azylových domů, jelikož její tatínek pracuje pro tento druh charity. Všichni jsme s tím souhlasili a doufáme, že si na našich perníčcích pochutnají.

Kristýna Horáková

Vzkaz z charity

Dobrý den, paní učitelko,
vyřídíte prosím žákům 7. B poděkování za perníčky, o které se rozdělili s našimi klienty
Nízkoprahového denního centra. Přidáme jim je ke štědrovečerní večeři.
Ještě jednou děkuji jménem Charity v Uherském Hradišti.
S pozdravem
Robert Machálek

5. Mikuláš ve 4. A

V tomto týdnu jsme se po karanténě vrátili do školy a hned v pátek nás čekalo Mikulášské učení. Kdo chtěl, přišel s nějakou mikulášskou maskou a udělali jsme si zábavné dopoledne. Učili jsme se netradiční formou, četli jsme si o svatém Mikuláši, na stolech nám hořely svíčky, k práci nám zněla vánoční hudba a ve výtvarné výchově jsme křídami malovali čertiska.

Podívejte se na naši třídní atmosféru a namalované čerty.

Stanislava Kupcová

6. Vánoce

6.1. Vánoční radosti

Jako u většiny z nás, tak i u mě se projevila emoce v podobě krátké radosti. Myslím, že to je docela častý jev, ale u mě to bylo v jednu chvíli spíše zklamání.

Vše se odehrálo na Štědrý den, na který jsme se samozřejmě všichni moc těšili. Já a můj bratr Marťa jsme se již nemohli dočkat večera, neboť jsme si oba pod stromečkem přáli najít X-box, po kterém jsme už dlouho toužili. Bráška rád hraje fotbal, takže je jasné, že se nemohl dočkat, jak bude sázet góly v nejnovější verzi FIFA19. Mě na X-boxu nejvíce lákalo vyzkoušet před televizí různé pohybové, sportovní a taneční hry.

Po štědrovečerní večeři jsme se všichni shromáždili v obývacím pokoji a netrpělivě očekávali, kdy uslyšíme zacinkat zvoneček. „Hurá, už zvoní!“ zakřičel nadšeně Marťa. Všichni společně jsme vešli do dětského pokoje, kde stál nádherný zlatočervený stromeček a pod ním byla spousta dárků. Hned jsem začala očima jezdit mezi dárky a odhadovat, ve kterém z těchto balíčků by mohl být tolik vytoužený X-box. Můj zrak zaujala větší krabice, která byla zastrčená v rožku, a zdobily ji zlaté jmenovky s našimi společnými jmény. Po rozbalení spousty jiných dárků jsme se konečně dostali k tomuto plně očekávanému překvapení. V tuto chvíli jsem prožívala neskutečnou radost, ale jak jsem záhy zjistila, tak byla jen krátkodobá, neboť v dárku se nacházel obrovský soubor společenských her. To obrovské zklamání se slovy ani nedá popsat. S hrůzou v očích a otevřenou pusou jsme s bráškou

zůstali hledět na nudně vyhlížející vánoční dárek. Smutně jsme se na sebe s Martínkem podívali a s trochou falešné vděčnosti jsme Ježíškovi poděkovali za toto překvapení. Naše naděje v podobě X-boxu se již rozplynuly, neboť pod stromečkem zůstaly již jen menší dárečky. Ježíšek mi sice nadělil spoustu krásných a zajímavých dárků, ale přece jen jsem toužila nejvíce po X-boxu. Pomalu jsem se smiřovala s tím, že si budu muset

na tento dárek ještě počkat.

Poslední překvapení pod stromečkem, na kterém byly opět naše společné jmenovky, jsem nechala na Marťovi. Byla to malá, krásně nazdobená červená obálka. „Lucko, podívej!“ radostně zajásal. Zvědavě jsem vzala do ruky obálku a přečetla jsem si štítek v ní napsaný. V tu chvíli jsem měla obrovskou radost, neboť na štítku bylo, že Ježíšek nechal pro nás ještě jeden dárek na lodžii pod oknem. Oba jsme vyskočili a rychle se zvědavě běželi podívat na onen poslední balíček, neboť

jsem tušili, že naše velké přání v podobě vánočního dárku bude splněno. Pod oknem byla opravdu obrovská krabice s velkou mašlí. Nadšeně jsme strhli vánoční balení a byl tam tolik vytoužený X-box, se kterým jsme si já, Marťa a naši rodiče užili spoustu zábavy.

Na závěr tohoto příběhu bych chtěla říct, že tenkrát na lodžii jsem byla neskutečně šťastná. Opět se u mě projevila radost, ale tentokrát již byla naštěstí dlouhodobá. Byly to pro mě jedny z nejkrásnějších Vánoc.

Lucie Barešová, 9. B

6.2. Letošní Vánoce

Letošní Vánoce budou zvláštní, budou jiné. Minulý rok už jsme pomalu začali chodit na trhy, těšili jsme se na slavnostní rozsvícení vánočního stromku na náměstí a malé děti začaly sekat dobrotu, neboť se bály, že je odnese čert do pekla.

Tento rok to bude jiné. Většina těchto věcí se konat nebude, a jestli ano, tak s rouškami a s dvoumetrovými rozestupy.

Je to škoda, protože si to neužijeme tak jako vždy, a je možné, že někteří lidé budou spíše ve stresu z toho, jak to všechno dopadne.

A tak by to být nemělo. Vždyť jsou za chvíli Vánoce, čas klidu, míru a pohody strávené s rodinou a to, že budou nějaká omezení, to by nás nemělo rozhodit. Bez těch trhů se obejdeme.

Hlavní je, že se máme rádi a že o Vánocích můžeme být spolu.

Matyáš Dvouletý, 7. B

Moje letošní Vánoce se asi budou trochu lišit od těch minulých. Kvůli koronaviru, který se pořád šíří. Myslím, že můžeme být rádi, že nám aspoň otevřeli před Vánoci obchody.

Každý rok se ve městě pořádá vánoční jarmark. Tento rok se bude konat jenom od 12.-23. prosince. Určitě to nebude jako minulé roky. Každý rok ho jdu alespoň jednou navštívit. Když ne s rodinou, tak se třídou. Musím se přiznat, že jsem se ještě nebyla podívat ani na vánoční strom na náměstí.

Stejně je to i s naším vánočním jarmarkem ve škole. Každý rok se pořádá těsně před Vánoci. Během měsíce a půl se scházíme ve škole na dílničkách, které si já osobně neskutečně užívám. Jarmark bývá v určený pátek. Okolo páté hodiny se rodiče a žáci sejdou v atriu 1. stupně, kde začínají zpěvácká vystoupení. I naše třída minulý rok zpívala. Po programu se otevrou stánky, kde má každá třída svoje výrobky, které prodává. Ale jarmark se na tento rok taky zrušil.

V naší třídě taky slavíme Vánoce. Posíláme si andělskou poštu a dáváme si dárky. Kdyby někdo nevěděl, co je andělská pošta-andělská pošta znamená, že si napíšeme vzkazy, které následně rozdáme do všech obálek. Obálky si vyrábíme sami, nadepíšeme si je svým jménem a vyzdobíme vánočními motivy. Do obálek se nedíváme až do posledního dne před Vánoci, kdy si obálky otevřeme a přečteme si všechny vzkazy. Poté si rozbalujeme dárky. Každý si vylosuje jednoho spolužáka a tomu potom kupuje dárek. Vždy u toho pojídáme perníčky a jsme rádi, že jsme spolu. Ale nikdo neví, jak to bude tento rok.

A nakonec moje Vánoce doma. Vánoce slavím v obklopení svojí rodiny. Před Vánoci pečeme cukroví a zdobíme byt. Na Štědrý večer si společně sedneme k jednomu stolu, kde společně povečeříme. K večeri máme kapra s bramborovým salátem. Já bych radši brala kuřecí řízek, protože mi ryby nechutnají. Po večeri rozsvítíme stromečky, zazvoní zvoneček a jdeme rozbalovat dárky. Na druhý den jedeme k dědovi. U dědy bývají tety a strýcové. A nesmí chybět bratrance a sestřenice. Kvůli koronaviru nemůžou teta, strýc, bratranec a sestřenka dojet, protože bydlí v Holandsku. Druhá teta se strýcem a sestřenkami bydlí v Brně. Ti většinou dojíždí až druhý nebo třetí den po Vánocích. Takže na štědrovečerní večeri k nám dojede i děda, aby nebyl na Vánoce sám. Jinak by se moje Vánoce nějak významně lišit neměly. Ale ať už budou Vánoce jakékoliv, tak si je užiju, protože jsou to moje nejoblíbenější svátky.

Mitáčková Marie 8.A

6.3. Vánoční téma v 7. A

Další Štědrý den
kapra lovit jdem,
rodiče vám dárky dají,
protože hodně peněz mají.

Cukroví pečú vždy s mámou
a stromeček zdobím s bráchou,
táta nám furt uždibuje,
my mu říkáme, nech toho, ty trde.

Dopis Ježíškovi píšu
a polevu z perníčku lížu,
pod stromečkem se dárky najdou,
ty nové slipy mi padnou.

Přišli jsme pozdravit babičku,
která mi řekla, že mi přispěje na pokladničku,
na obloze vločky nejsou,
končím s touhle básní, protože rýmy už mi nejdu.

Kačka, Dominik

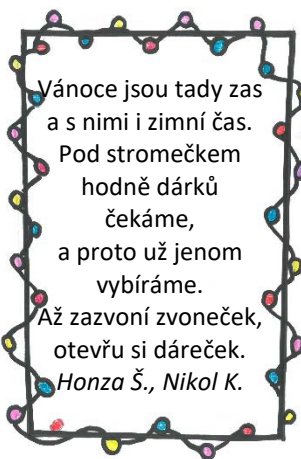
Konečně zas po roce
přichází sem Vánoce.
Na stromeček dáme baňky,
rozjezdíme naše sáňky.
Za vyjetí kopečku
dostanu já opičku.

Liliana, Nikol

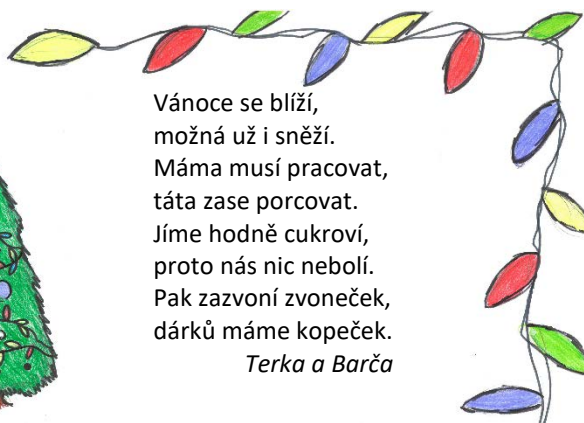
Vánoce jsou tady zase
a všichni nejíme,
abychom viděli zlaté prase.
Všichni už se těšíme
a ke stromečku běžíme.
Ježíšek nám dárky dává
a potom dětem zamává.

Filip Šebestík, Luvís Payne

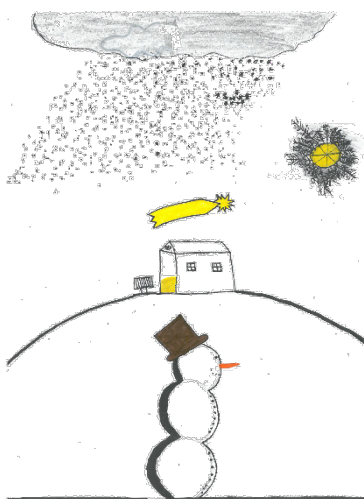
Vánoce jsou tady zas
a s nimi i zimní čas.
Pod stromečkem
hodně dárků
čekáme,
a proto už jenom
vybíráme.
Až zazvoní zvoneček,
otevřu si dáreček.

Honza Š., Nikol K.

Vánoce se blíží,
možná už i sněží.
Máma musí pracovat,
táta zase porcovat.
Jíme hodně cukroví,
proto nás nic nebolí.
Pak zazvoní zvoneček,
dárků máme kopeček.

Terka a Barča

Adventní

V první adventní neděli se zapaluje první svíčka.
Zdobí se dům a na okna se lepí ozdobička.
Začíná se péct cukroví,
které každý dům provoní.
Druhou adventní neděli se zapaluje svíčka,
pomalu se očekává příchod andělíčka.
Třetí neděli svíci zapálím
a všechno cukroví rovnou sním.
Čtvrtá neděle adventní,
očekáváme velká překvapení.

Nicol Barthová, Radim Blaha, Teodor Brázdil

6.4. Jak zlatý čuník snědl vánoční cukroví

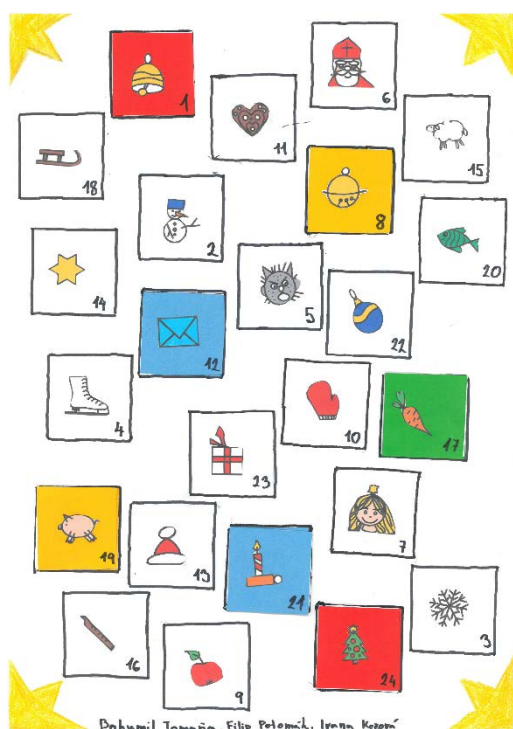
Byl jednou jeden zlatý čuník. Nebylo to zlaté prasátko, protože zlaté prasátko je moc zastaralé. Zlatý čuník je novinka letošních Vánoc. Tento zlatý čuník bydlel u jedné milé rodiny. Každý rok se jim zjevoval jako zlaté prasátko, ale letos si změnil jméno. Prý je to v módě. Letošní Vánoce byly jako každé jiné. Vše probíhalo podle plánu, až na Štědrý večer. Jakmile rodina usedla k večeři, čuník dostal chuť na nějaké jídlo. Jenže za chvíli se měl ukázat! Řekl si, že to bude jen chvilka, a tak začal šmejdit po bytě. Nikde nic. Už to málem vzdal, když v obývacím pokoji objevil velký talíř se spoustou cukroví. Hned se pustil do jídla a úplně zapomněl na to, jak se měl rodině ukázat. Jakmile dojedl, už se chystal jít, když vtom si všiml, že nejde vidět!! Náš milý a tlustoučký čuník nedodržel na Štědrý den hladovku. A teď nejde vidět. Rodina bude smutná. Však si to taky sám zavinil... Když teda ta rodina nenašla zlaté prasátko (vlastně letos čuníka), začali rozbalovat dárky. Čuník dárek nedostal. To byl první rok, kdy nedostal žádné dárky. Však mu ty dárky neměli jak dát, když nešel vidět. Zjistil, že čuníkem už být nechce. Chce být zlaté prasátko jako každý rok. A taky už nikdy nebude porušovat tradice na Štědrý den, protože příště by to mohlo dopadnout daleko hůř. Ale co, chybami se člověk učí. Tedy prasátko. ☺

Elenka

6.5. Vánoce 2020

Letošní Vánoce budou bezpochyby jiné než všechny předchozí. Budou zřejmě zvláštní jako celý tento rok. Bez vánočních trhů a plného náměstí to prostě nebudou ty pravé Vánoce. Také mi letos bude chybět každoroční školní vánoční jarmark, ten jsem si za ty roky velmi oblíbila a stal se pro mě nepostradatelnou součástí každých Vánoc. Proto bych si moc přála, aby alespoň napadlo co nejvíce sněhu. Nyní ani nemám představu, jak to bude všechno vypadat vzhledem k tomu, že se to všechno stále mění. Ale i přesto všechno se na Vánoce moc těším stejně jako každý rok, možná i o něco víc vzhledem k tomu, že se aspoň něco bude dít, protože jsem stále zavřená doma. Normálně si na Vánoce přeji oblečení a tak dále a tento rok si hlavně přeji, abychom byli všichni zdraví a abych mohla trávit Vánoce s babičkou a dědou. Už skoro týden máme vánočně vyzdobený dům a taky už jsme koupili i stromeček, ten je ale zatím na zahradě, ale už teď se velmi těším, až ho budeme zdobit a vůně jehličí provoní náš dům. V tu chvíli, kdy stromeček stojí na svém místě, začíná ta pravá část Vánoc. Když se řeknou Vánoce, tak se mi vybaví hlavně stromeček s pohádkami a taková ta kouzelná vánoční atmosféra. Doufám, že letošní situace neovlivní to pravé kouzlo Vánoc. Přestože současná situace není úplně ideální, tak pevně věřím, že letošní Vánoce nebudou tímto stavem tak moc narušeny a celé svátky proběhnou klidně a mírumilovně.

Sára Podešvová, 8. A

Tento rok budou Vánoce velice komplikované, víc komplikované než dřív. Obchody se otevřely teprve nedávno, takže je nakupování dárků složité. A každý bohužel přes internet nakupovat neumí. Pořádně nevím, co od těchto Vánoc očekávat V hlavě mám mnoho otázek Přijede strýc z Prahy? Přijde dědeček, který se bojí covidu? A další otázky tohoto typu ... Ale už se velice těším, vše je naráz tak jiné ten den. Je fajn, že člověk jen tak dostane dárek. Je to něco jako taková odměna po celém tom roce práce a školy, po těch mnoha starostech přes jaro, léto, podzim a zimu. Ten den, kdy si mohou lidé něco přát a kdy mohou být s někým, koho mají rádi. Bohužel všichni tu možnost nemají, nemohou se setkávat s některými lidmi a nemohou dostat to, co si přejí. A zvlášť v této době to bude náročné. Ale aspoň začal padat sníh. Je ho málo, ale aspoň něco. Zajímalo by mě, jak to bude teď v USA, kde to mají vždy nazdobené a tak. Kde i nákupní centra a veřejné toalety jsou nazdobené. Dostanou tento rok chlapečci svá autíčka a holčičky panenky? A bude tentokrát maminka smažit řízky se salátem pro celou rodinu? To nikdo zatím bohužel neví, ale můžeme doufat v to, že třetí vlna nepřijde.

Filoména Malenovská, 7. B

Se začátkem prosince začíná taky vánoční čas. Za úkol máme napsat slohovou práci o Vánocích nebo básničku. Já jsem si vybrala slohovou práci, protože mě ta básnička moc nezaujala.

Každý rok mám vánoční náladu už od 1. listopadu, nakupuji dárky pár dní poté a můj pokoj už je přeplněný svíčky a různými vánočními ozdobami. Jenže tento rok to bylo jiné. Jelikož jsme doma kvůli pandemii už přes dva měsíce, tak jsem si moc podzimu neužila a velmi rychle to uteklo, takže jsem moc vánoční náladu neměla. Teď ji sice mám, ale než ji začnu mít pořádně, tak už bude po Vánocích. Před Vánoci máme každý rok vánoční jarmark. Každá třída se na něho chystá tak, že v nějakých dnech po škole se sejdou ve třídě a vyrábí různé výrobky nebo pečou perníčky. Tohle mám velmi ráda a hodně mě mrzí, že letos jarmark nebude. Ale jsem aspoň ráda, že se před Vánocemi setkáme všichni ve škole. Taky poslední den ve škole před Vánocemi jsme si vždycky rozdali dárečky. Nevím, jestli to tento rok bude stejně, ale pokud ano, tak jsem za to ráda. Hodně dárků se letos kupovalo přes internet, protože byly zavřené obchody. Ale už jsou otevřené, takže můžeme zase kupovat dárky v obchodech. Další věc, co mě mrzí, jsou vánoční trhy a rozsvěcování stromečku. Aspoň pár těch stánků na náměstí bude. Letošní Vánoce se budou hodně lišit od těch minulých, ale to neznamená, že budou špatné. Budou stejně dobré jako všechny ostatní. Doufám, že tahle pandemie brzy skončí a příští Vánoce budou zase normální.

Amálie Doležalová, 8. A

Řeknu všem, jak si představuji Vánoce 2020. Představuji si je tak, že bude konečně klid a koronavirus už odstoupí. Každý člověk bude spokojený se svými dárky a celkově se to všechno vrátí do normálu. Nikdo si nebude na nic stěžovat a užije si poklidnou vánoční atmosféru. A taky, že prosinec uběhne pomaleji než listopad Důvod je prostý, protože prosinec je jeden z mých nejoblíbenějších měsíců v roce. Též si přeji pořádnou várku sněhu Minulý rok nebyl žádný sníh, když byl prosinec. No a to je za mě špatně. Prostě sníh k prosinci patří. Myslím si, že všichni určitě se mnou budou souhlasit. Moc se těším, až půjdu s mým kocourkem jménem Oreo ven. Sníh nikdy ještě ve svém životě neviděl, tak to bude jeho sněhová premiéra. Jsem přesvědčena o tom, že ho to bude velmi zajímat. Je totiž velmi zvědavý a hravý. Bohužel ven půjdeme až dvacátého pátého prosince. Proč až dvacátého pátého? Protože dostane ode mě dárek pod stromeček. Dárek bude svítilka, aby mu nebyla zima, až půjdeme spolu na procházku. Určitě se půjdeme podívat na snížek i dřívě, protože je velký neposed a nevydrží být celou dobu doma v pelíšku. No a na co se těším já? Moc se těším na skvělou vánoční poklidnou rodinnou atmosféru a na rozbalování dárků Přeci kdo by se netěšil, že? Vánoce jsou jedenkrát do roka a musíme si je všichni užít v radosti a očekávání skvělého nového roku.

Vánoce

Už se blíží vánoční čas,
na okna kreslí obrázky mráz.
Venku padá bílý sníh,
děti jezdí na saních.
Máma peče cukroví,
děti ji u toho nezlobí.
Voní z toho celý dům,
voní to až k sousedům.
I když pořád zlobíme,
na Vánoce se těšíme.
Všichni zdobí vánoční stromeček,
dáme si pár lineckých koleček.
Kapr už se na plotně smaží,
stromeček nám pěkně září.
Štědrovečerní večeři jsme si dali
a koledy jsme zazpívali.
A teď už hurá pod stromeček,
ať každý si tam najde svůj dáreček.
Už teď se těšíme po roce,
budeme slavit zase Vánoce.

Václav Doležal, 8. A

Markéta Litošová, 7. B

Za několik málo dní se dočkám! Krásný čas Vánoc, na který se vždy těším, je již za dveřmi. V kuchyni začíná být cítit vánoční atmosféra sladkého cukroví. Celý náš dům je provoněn malebnou vůní vanilky a skořice. Nejkrásnější je, když v teple domova za oknem svítí zimní sluníčko a na oknech se třpytí krásně vymalované květy ledovou tužkou od dědy Mráze. Všude kolem je bílé zářící prašný sníh. To je nádhera!

Pohodu Vánoc mi jenom trochu narušuje momentální situace a samozřejmě kapr ve vaně, který vždy skončí na štědrovečerním stole. Stejně tak jako každý rok, i letos se těším na svítilku stromeček a rozzařený úsměv mých nejbližších. Každý rok slavíme Vánoce společně nejméně 3 generace, babička, rodiče a my děti, bohužel tento rok to tak nebude, ale i přesto se na Vánoce těším, přece jenom to bude něco netradičního a zároveň úplně nového. Staré zvyky, které ctí naši rodiče, dodávají Vánocům tajemné kouzlo. V plném očekávání jsem vždycky zvědavá na hvězdičku v rozkrojeném jablku, na lití olova a na svíčky plovoucí ve skořápce od ořechu. Štědrý den je jeden den z mála, kdy z lidí sálá láska a pohoda. Takových láskyplných dnů by mělo být v roce více.

Vendula Ptáčková, 8. A

6.6. Vánoční přání u pátáků

Jak správně napsat vánoční přání. Víš to?

Ve výtvarné výchově si žáci 5. třídy vytvořili vánoční přání a poté jsme se společně zamysleli nad tím, jak správně napsat vánoční text. Řešili jsme „češtinářské oříšky,“ jejichž pravopis může činit potíže. Žáci se zamýšleli, zda mají popřát příjemné prožití svátků Vánočních, či vánočních. Jak správně napsat vše nejlepší do Nového, či nového roku a jestli se těší na Ježíška nebo ježíška. Třída 5. B to už ví, víš to i ty? Vyzkoušej si doplnit velké nebo malé písmeno. Ať se ti daří☺

Veselé v/Vánoce a bohatého j/Ježíška přeje...
Přejeme Vám příjemné prožití svátků v/Vánočních a vše
nejlepší do n/Nového roku.

ŘEŠENÍ: na další straně

ŘEŠENÍ:

1. Vánoce – píšeme vždy s velkým písmenem, důvodem je významné postavení těchto svátků v naší kultuře

2. Ježíška - malé počáteční písmeno používáme, pokud chceme pojmenovat obecně vánoční nadílku, dárek (X Ježíška - s velkým písmenem značí zdrobnělinu od jména Ježíš, napíšeme ho i v případě, že máme na mysli Štědrý den - Doufám, že letos na Ježíška bude padat sníh.)

3. svátků vánočních - přídavné jméno píšeme pouze s malým počátečním písmenem

4. do nového roku - píšeme s malým počátečním písmenem - přejeme štěstí do celého roku (Nového roku- popřejete svým blízkým pouze k jednomu dni – 1. lednu, na přáních se tato varianta nepoužívá!)

7. Distanční výuka

7.1. Jak se žije při distanční výuce Za Alejí

Je 1. září a většina z nás dětí, rodičů a učitelů se moc těšíme do školy. Konečně po dlouhé době, pro některé to bylo skoro půl roku, bude živo na chodbách a ve všech třídách. A ještě ke všemu máme u školy nové krásné hřiště. První den sice lilo jak z konve, takže žádné přivítání na hřišti neproběhlo, ale radost ze setkání nebyla o nic menší.

Je 2. září a my tak nějak tušíme, že je potřeba se začít chystat na tu dobu, až zase nebudeme moct do školy. Spíš víme, že to přijde. A tak zřizujeme všem dětem školní adresy, bereme je k počítačům, aby až zůstanou doma, nebyly překvapeny, co se to na tom počítači vlastně zobrazuje. Zjišťujeme stav počítačové techniky v domácnostech, vkládáme

dětem na zkoušku do prostředí Google Classroom první úkoly.

Je 12. října a část dětí již zůstává doma na distanční výuce. Varianta, že týden budou děti doma a týden ve škole, se zdá být přijatelnou, a tak ji s chutí připravíme. Platí to jen chvíli.

Je 14. října a škola zeje prázdnou. Žádné střídání doma – škola. Spouštíme plnou verzi distanční výuky. V pondělí vždy začínáme třídnickou hodinou. Jak se máte? Jak to jde? Co byste od nás potřebovali? A pak už postupně navazují 35 minutové vyučovací hodiny. Některý den je jich víc, některý den je třeba jen jedna. Zbytek času v rámci týdne děti věnují na vypracování úkolů, projektů a vlastnímu učení.

Cítíme, že je potřeba se s dětmi bavit, udržovat vztahy, propojovat je se spolužáky, každému věnovat aspoň jednu dvě věty osobního kontaktu na dálku.

Je 19. října a v části školy či na hřišti zase běhají děti a je tam aspoň trochu živo. I když se v jídelně téměř ztrácejí, jako by se snažily nahradit plnou jídelnu. Zdraví příchodí, co jim síly stačí. Jde o děti rodičů Integrovaného záchranného systému okresu Uherské Hradiště. Mnozí dojíždějí z větší dálky a jsou ve škole od brzkého rána, případně do pozdních večerních hodin. Škola nebo spíše kombinace školy na dálku a hlídání dětí začíná v 5:30 a končí v 18:30. V 8 hodin začíná pro děti výuka. Kromě vychovatelek jsou ve třídách v tu dobu i asistentky či asistenti pedagoga a do 10 hodin pomáhají dětem plnit úkoly, připojovat se do hodin ve svých kmenových školách. Pak, pokud počasí dovolí, jdou děti na hřiště. Ve 12 hodin mají oběd a několik málo jedinců vyráží k domovům. Kolem třetí jde domů první větší skupinka dětí. Vychovatelkám pomáhají s přípravou programu pro děti i další pedagogové.

Domácí výuka

Ráno se vzbudím,
na meety chodím.
Občas je to zábava,
a občas pěkná otrava.

Úkoly z matiky jsou asi nejhorší,
obzvlášť, když je tam napsané: Do středy pošli!!
Hmotnostní zlomky jsou velká nuda,
když chemie skončí, provoláváme: „Hurá!“

Karanténa má i své výhody,
například, že nemusíme vstávat do školy.
I když některé meety na 8 jsou,
většinou všichni dojdou.

Asi už bych to měla ukončit,
12 řádků by mělo stačit.
Navíc už nevím, co mám napsat,
takže tohle je konec, jdu se dívat na tančícího psa.
Barbora Hladišová, 8. C

A tak už proběhlo několik aktivních odpolední – sportovní, umělecké výtvarné a hudební, komunikační, program k prevenci rizikového chování. Minulý týden se jako dobrovolníci zapojily studentky pedagogických oborů z UTB Zlín.

Je 27. října - první pedagogická porada přes Google Meet. Pedagogické porady nepatří obvykle k těm nejzábavnějším částem učitelského života, ale tentokrát se většina z nás do „učebny“ dostává daleko dřív, než je potřeba. U školního kávovaru není žádná řada, my sedíme v pohodlí domova. Jsme ale rádi, že jsme zase spolu alespoň takto na dálku.

Často se píše, co nám – dětem, rodičům i pedagogům – distanční výuka vzala. Ale jaké zážitky nám dává? Třeba zážitky z tripartit – setkání učitele, žáka a rodiče, které teď probíhají v online prostoru. Děti sedí doma v pokojíčku s rodičem a učitel v ušáku doma. Zejména na prvním stupni přináší online výuka bližší seznámení rodičů a učitelů, byť přes monitory a kamery. Vtipné historky ze zákulisí domovů někdy ruší a jindy jsou vítaným zpestřením hodin. A takové společné pečení, kdy přes Meet peče celá třída i s vyučujícím, provoní online výuku sounáležitostí, byť jenom na dálku...

Je 30. listopadu a těšíme se, že konečně po dlouhé době, pro některé to je skoro tři čtvrtě roku, bude živo na chodbách a ve všech třídách....

Meety

Doma za počítačem sedím,
na meetech se nudím.
Kamery mít zapnuté musíme,
aby bylo vidět, že nespíme.

Můj pokoj už všichni znají,
v pozadí ho vidívají.
Většinou ani nespídám,
to protože nestíhám.

Když wifina vypadne,
napjatá jsem celé dopoledne.
Na víkend se těším dost,
z úkolů mám už fakt zlost.

Aneta Chrástková, 8. C

Marie Holčíková

7.2. Sen

Jednoho dne jsem vstala a šla ven. Vše bylo jinak, žádné roušky a vše bylo otevřené. Vykřikla jsem: „Tohle snad není ani možný!“ Nebyla už nařízena žádná opatření a byl normální volný pohyb. Ani žádné omezení počtu osob, prostě vše jako dřív.

Všichni studenti se konečně vrátili do lavic. A výuka probíhala zase normálně ve škole. Byla jsem šťastná, že konečně nemusíme sedět od rána na počítači či mobilu, abychom se mohli vzdělávat, protože jiná možnost nebyla. Už jsem si ani nestěžovala na vstávání brzo ráno. Protože pro mě bylo důležité, že konečně jako dřív můžeme být normálně ve škole a potkávat se se svými spolužáky v reálném životě a ne přes obrazovku.

Taky krom kamarádů ze školy jsme se mohli potkávat s lidmi mimo školu. Chodili jsme hrát různé sportovní aktivity jako je třeba basketbal, fotbal apod. Nebo jsme se šli společně jen tak projít a popovídat si. Hlavně jsme byli rádi, že se po dlouhé době můžeme setkat všichni společně. Začali jsme si více vážit času spolu, kdyby náhodou nastala podobná situace, že bychom zase museli být zavření doma.

Taky se stala hodně pozitivní věc a to ta, že jsem byla přijata na střední školu. Ve škole jsem se stihla na přijímačky připravit více než doma. Bála jsem se, že se na ně nemůžu stihnout připravit za 5 měsíců. Ale když se všechno zase vrátilo do normálu, tak to šlo. Ve škole nám to paní učitelky velice dobře vysvětlily, a hlavně proto jsem to zvládla.

S naší třídou jsme se taky stihli naučit na polonézu. Vážně se nám povedla, přesně jak jsme chtěli, bylo to fakt krásné. Rodiče i učitelé na nás byli pyšní. Trochu jsme si i pobřečeli, protože to bylo dojemné. Taky jsme se domluvili na určitém termínu, kdy se jako celá třída potkáme a uděláme si krásnou rozlučku.

Taky nám vyšla, byli jsme všichni a nikdo nechyběl. Šli jsme do restaurace, kde jsme si popovídali a najedli se. Potom jsme si udělali co nejvíce společných fotek, abychom měli na co vzpomínat.

Poté začaly prázdniny. Tyhle byly úplně jiné než ty před rokem. Byly plné energie a každý si je mohl užít naplno, protože nebylo už nic omezené. Na Slováckém létě bylo konečně plno lidí na koncertech, šla z toho hodně pozitivní energie. Město nebylo takové mrtvé, ale plné radosti. Na filmovce bylo mnohem víc aktivit než loni. Hodně jsem si to léto užila s kamarády. Cestovali jsme na výlety apod.

Pak ale nastal poslední den prázdnin a já jsem si řekla: „Lepší být snad ani nemohly.“ Vážně jsem si je užila naplno a od minulých prázdnin jsem doufala, že tyhle budou lepší. A taky se tak stalo, mám zas plno nových zážitků.

Večer jsem si nastavila budíček na 8:00 hodin, protože jsem měla jít první den do školy. Měla jsem z toho velkou radost, ale na druhou stranu jsem se toho prvního dne i bála. Moje pocity byly velmi smíšené. „Nechám to na osudu,“ řekla jsem si v hlavě a šla spát.

7.3. On – line výuka

V poslední době jsme se z důvodu koronavirové pandemie a související karanténou všichni setkali s úplně novou věcí, a to s on-line výukou. Pro některé z nás to bylo hrozné, jiní si to naopak užívali. Z mého pohledu to bylo celkem fajn. A to hned z několika důvodů. Nemusela jsem vstávat tak brzy, abych se připravila do školy. Teoreticky jsem mohla zůstat celý den v pyžamu, což jsem ale neudělala, protože rodiče mají oči všude. Byli ovšem i tací, kteří absolvovali výuku rovnou z postele. O některých se doteď neví, jestli se výuky vůbec účastnili, nebo jestli hráli na počítači hry, či dělali něco úplně jiného, někde úplně jinde. Bylo to tím, že jsme je neviděli ani neslyšeli, protože měli vypnutou kameru i mikrofon. S technikou to ale bylo ne vždy lehké, někdy

j jsme si mohli připadat, že je vysloveně nejen proti nám osobně, ale i proti výuce obecně. Potýkat jsme se museli také s výpadky internetu, nebo dokonce i elektrického proudu. Problém (nebo výhoda?) byl a je v tom, že nikdo kromě nás s určitostí neví, jestli příslušenství počítače v danou chvíli nefunguje, nebo si to dotyční vymysleli, aby nemuseli být vyvoláni. Psát písemky je doma taky lehčí, mám přece rodiče, sešity, přátele na telefonu, ale hlavně vševěda internet, takže všechny mé známky jsou nyní o poznání lepší. Ale to samozřejmě jen a jen proto, že se víc učím (a navíc ne všechno, co sem napíšu, musí být pravda - samozřejmě). Budu upřímná, od té doby co jsem doma, mám také o hodně lepší jídelníček a to proto, že mi jídlo posílá babička, a navíc můžu jít jíst, kdy chci - a to i v hodinách, stačí přece jen vypnout kameru a pak zděšeně napsat do chaty, že prostě nefunguje. Další možnost je se úplně odpojit z hodiny a následně říct, že nejde elektřina. Naopak však bohužel nelze použít nejoblíbenější výmluvu všech žáků a studentů, totiž větičky typu „Nemůžu najít sešit“ nebo „Úkol jsem si zapomněla doma“. Nezbytné poznámky rodičů třeba jako „Ale my jsme se to učili jinak!“ dovedou taky pěkně potrápít. Mezi má oblíbená rodičovská moudra patří zejména: „Zapoj se, však to víš,“, „Proč si nepovídáš se spolužáky?“, „Řekni také něco!“, „Vypni si kameru, musím pro něco jít do ledničky.“ To pak v ten moment následuje zase klasická odpověď všech žáků: „Mami, nech mě, nevidíš, že se učím?“ Dalším problémem je práce s časem. Nejsem schopná si pořádně rozvrhnout čas, abych mohla všechno dělat v klidu, a proto pak vždy dělám většinu úkolů ve čtvrtek a v pátek. To potom obdržím krásný rodičovský komentář všech komentářů, že dělám vše na poslední chvíli. Zkrátka i on-line výuka má tak jako vše dvě strany mince. Já osobně mám štěstí v neštěstí, že tahle pandemie nastala, protože jen díky ní jsem obdržela na narozeniny počítač. To říkám s nadsázkou, byla bych samozřejmě raději, kdyby koronavirové nadělení vůbec nebylo a všichni mohli být zdraví a spokojení.

Ráno mi zazvonil budíček a já vstala, ale ne tak, jak bych chtěla. Posadila jsem se a došlo mi, že všechno tohle byl jenom sen. Chvilí jsem nad tím přemýšlela a pak to hodila za hlavu. Šla jsem se sebou něco udělat, protože mi za 20 minut začínala online hodina češtiny.

Bohužel bylo pořád vše stejné a nic se nezměnilo. Stále hodiny probíhají online a ven se víceméně vůbec nesmí. Je to už až otravné a nudné. Více by mě to bavilo ve škole mezi lidmi, a ne trávit většinu času u počítače, abych se mohla učit. Přijde mi to i složitější, když si učivo vysvětlujeme online.

Na závěr bych ráda řekla, že se těším, až to vše bude jako v tom snu. I když to bude třeba trvat déle, tak to nemůže trvat věčně, i když se to tak může zdát. Jednou tohle vše skončí a zase bude vše v pořádku, aspoň máme co vykládat svým dětem, až budeme dospělí.

Karolína Fišnarová, 9.B

Rouška

Od ouška k oušku,
nasadím si roušku.
Je to správné,
já to vím,
nad zlým virem zvítězím.

Roušku dej si v obchodě a v práci,
ať nesípeš v nemocnici.
Do školy se těšíme,
s rouškami se učíme.
Dezinfekce je tam nutná,
pomůže ti, nebud' smutná.

Manuela Brázdilová, Viktorka Dočková M5

Eva Sitníková, 8. C

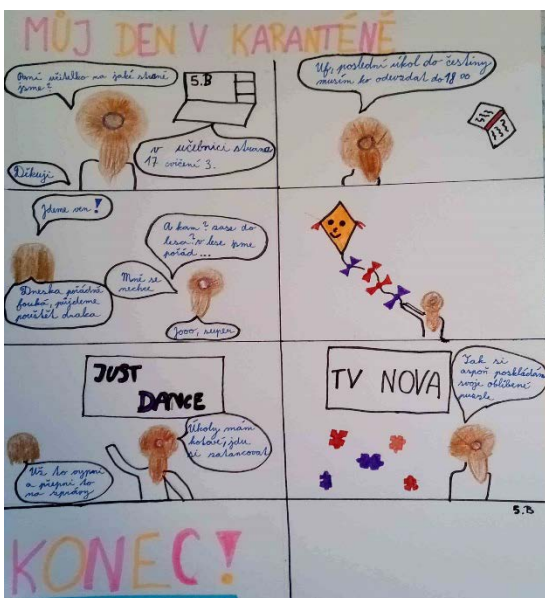
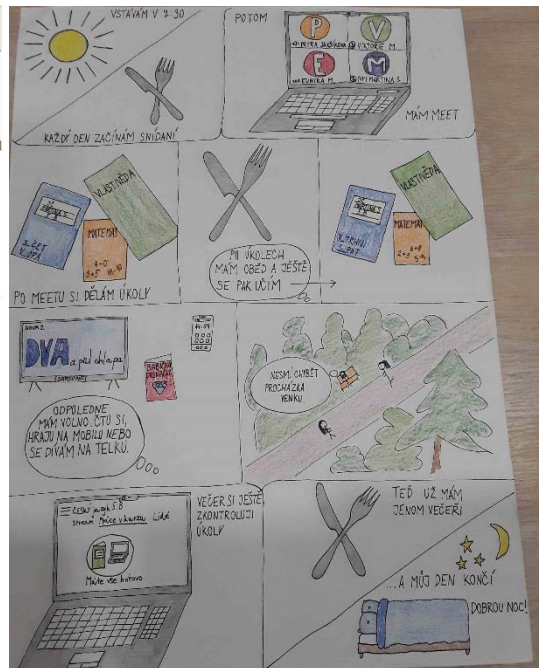
7.4. Čím se baví v 6. A během distanční výuky

Toto téma zpracovala Natálka Kučerová svými obrázky.

7.5. Komiks v 5. B

V rámci slohové výuky „vypravovaly“ děti formou obrázků. Téma zadaného úkolu – Můj den v karanténě.

8. Děsivá bažina – příběh z M2

Byli jsme venku. A našli jsme bažinu. Šli jsme přes ni. A bylo to úplně vpoho, než Elenka zapadla do té bažiny. A já Nellča jí šla pomoci a taky jsem zapadla. Nikča mi šla pomoci a jistěže zapadla. Šla nám pomoci Káťa a taky zapadla. Elda mně, Nellči pomáhala. BYLO TO SUPER.

To všechno se stalo kousek od školy, za Moravou ve vypuštěném rybníku.

Nela Kudělková, M2, 3. ročník

TADY TO BYLO JEŠTĚ V POHODĚ

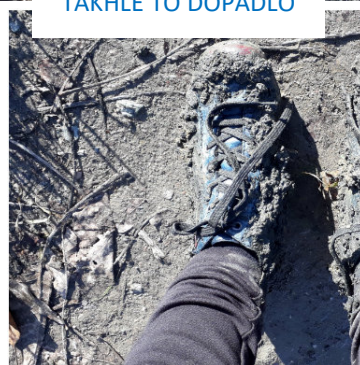
ZAČALI JSME ZAPADAT

TAKHLE TO DOPADLO

ALE BYLO TO SUPER

9. Listopad a prosinec v Zaalejce

9.1. V družině poletovali barevní ptáčci

I když byla na přelomu října a listopadu naše škola zavřená a všichni žáci byli na distanční výuce, přesto se tu a tam ozývaly po chodbách dětské hlásky! Ptáte se, jak to?

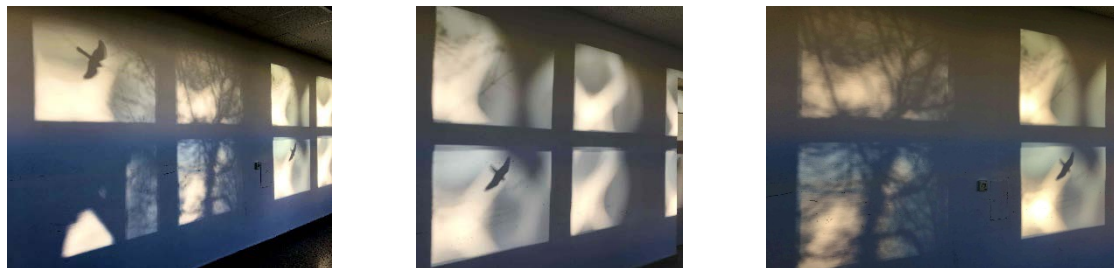
Naše škola poskytovala zázemí dětem, jejichž rodiče pracují v integrovaném záchranném systému, v tzv. IZS. To jsou tedy všichni lékaři a lékařky, zdravotní sestry, hasiči a hasičky a policisté a policistky, kteří museli chodit do práce, aby pomáhali zvládnout složitou situaci, která byla způsobena koronavirem. A tak jsme pro ně uspořádali v družině malou dílničku, kde si děti vyrobily papírové loutky ptáčků :-)

9.2. Sluneční stínové divadlo

Zdá se vám to zvláštní?? Sluneční? Stínové? Zkuste se projít odpoledne chodbou k tělocvičně a můžete spatřit tohle krásné stínové divadlo :-).

Úplně obyčejná školní chodba se promění v kouzelné místo, ale pozor, je to vždy jen na několik minut, než se zase slunce schová za mrak...

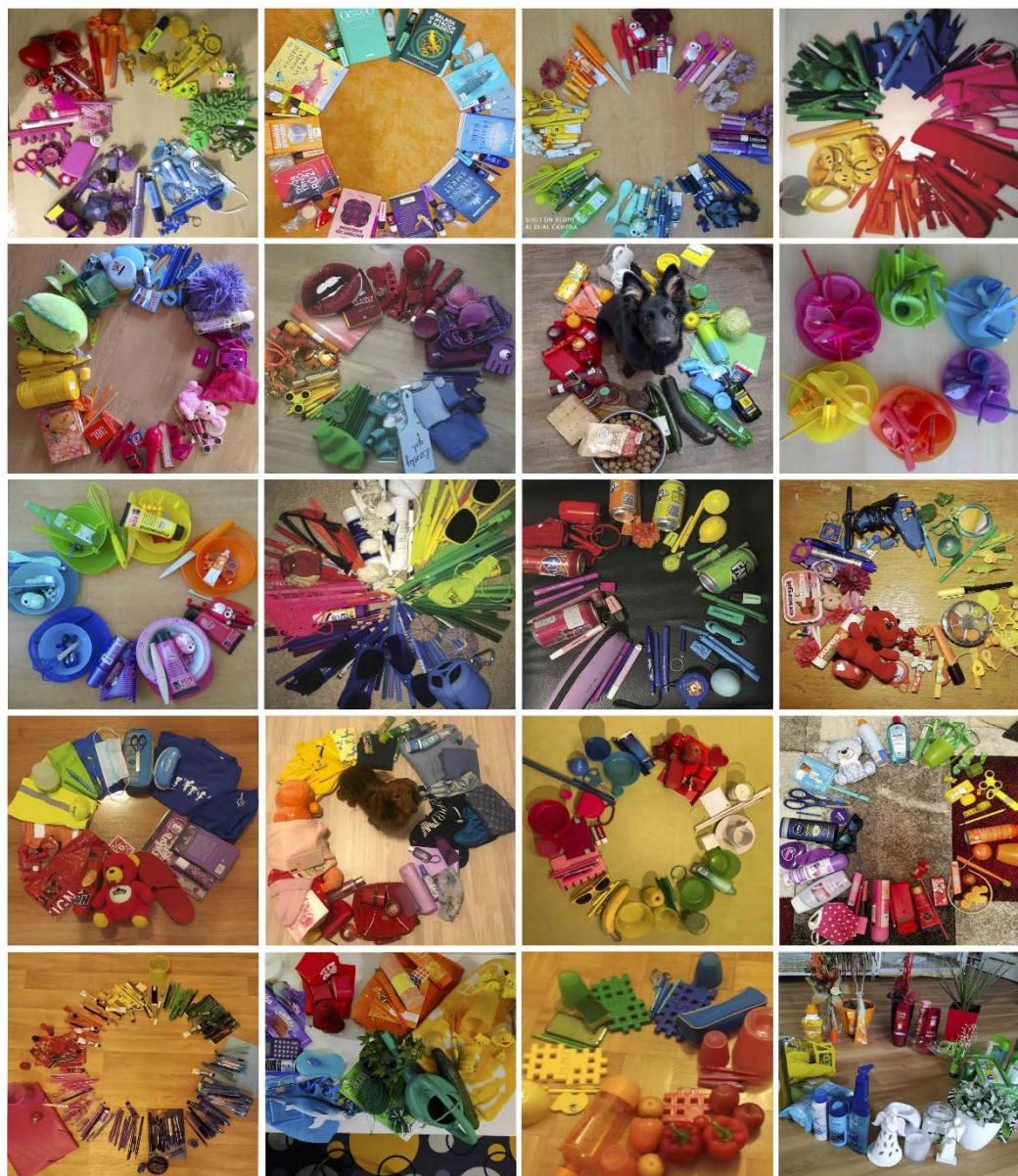

9.3. Barevné kruhy

Některé úkoly z výtvarky se prostě ve škole dělat nedají. Tedy šlo by to, ale vůbec by nebyly výsledky takhle skvělé, jako když je dělají žáci doma! Kde byste totiž ve škole našli tolik úžasných barevných brýlí, hraček, kostek, plyšáků, plechovek Fant, krabiček, kelímků, lahvíček, mističek, gumiček, do vlasů, sluchátek, atd.?

A jen tak mimochodem, kolik je v téhle mozaice ukrytých živých pejsků?

Eva Blahová

9.4. Pátrání po vánočních ozdobách

S blížícím se časem Vánoc se v atriu objevil vánoční stromček. Na stromček patří ozdoby, to ví každý prvňáček! A tak jsme je začali hledat - ve výtvarce, v keramice, ve dřeváku, v parlamentu, u pana školníka, ale nikde nic ...

„A co když si ozdoby vyrobíme, koupíme zlatý a stříbrný sprej!“ napadlo paní zástupkyni.

A když druhý den měli sedmáci výtvarku, tak už je ve třídě čekaly 4 spreje :-). Pustili se do výroby vánočních baněk s takovou chutí, že jich vyrobili přes padesát! Šikovní devátáci pak přinesli stromček z atria a krásně ho nazdobili.

A nakonec jsme našli i plastovou bedýnku s papírovými hvězdami a světýlky, schovanou pod skříní.

Máme krásný stromček a vše dobře dopadlo :-). Můžete se přesvědčit na chodbě vedle schodů v přízemí.

10. Co umím? Čím chci být?

Zdánlivě jednoduché otázky. Ale není jednoduché na ně odpovědět.

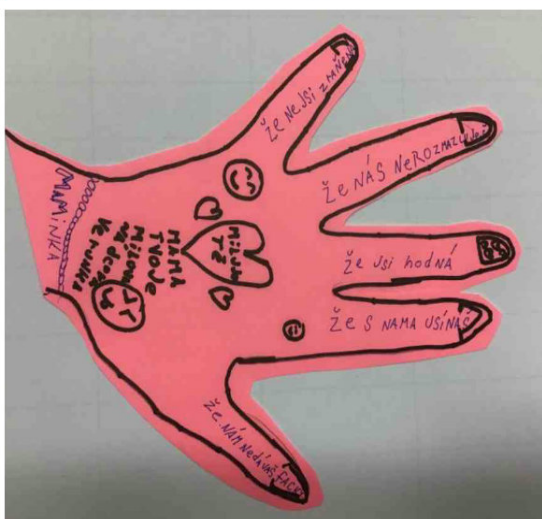
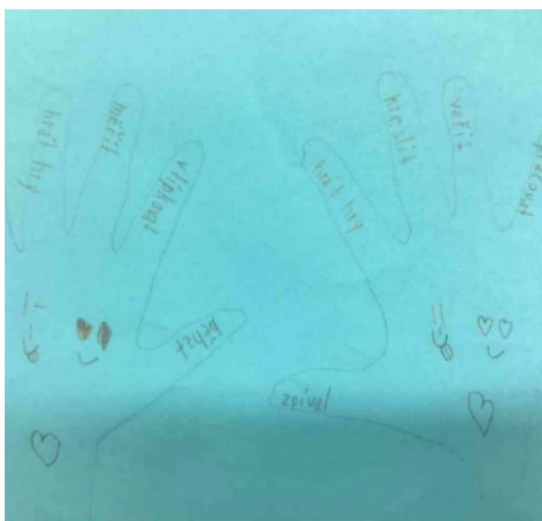
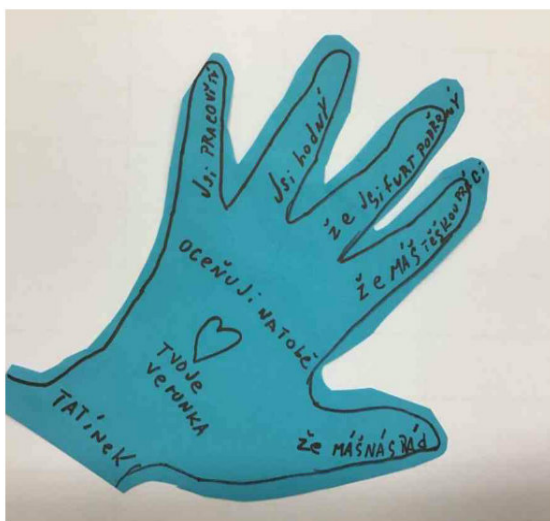
Kolik věcí opravdu umíte? Najdete jich aspoň deset? Ve kterém povolání je využijete, aby vás práce bavila?

Třetáci ve si spočítali na prstech, co všechno umí a které povolání je láká.

Spočítali na prstech také, čeho si váží na rodičích, napsali, co by jim chtěli říct.

Zkuste to také.

Lenka Koželuhová

11. Projekt Erasmus

Projekt měl být ukončen v 30. června 2021, ale kvůli koronavirové situaci bude prodloužen do 30. 6. 2022, abychom byli schopni naplnit všechny vytyčené cíle.

Školy zapojené do projektu souhlasí s tímto prodloužením. Do projektu je zapojena naše škola Základní škola Za Alejí v Uherském Hradišti, která je zároveň i koordinátorskou školou, dále Bodnant Community School ve Velké Británii, Pumpuru Vidusskola v Lotyšsku a Colegio Nuestra Señora del Rosario ve Španělsku.

První splněný výjezd se konal v České republice v říjnu 2019 a poslední výjezd byl uskutečněn v březnu 2020 ve Velké Británii. Pokud situace tomu dovolí, domluvili jsme se na výjezdu do Lotyšska v květnu, popřípadě červnu 2021 a do Španělska v říjnu 2021.

Po domluvě s ostatními školami bychom chtěli uskutečnit školení učitelů v České republice v červnu 2022, jelikož to u nás proběhne Zahradní slavnost a workshopy organizované žákovským parlamentem. Hlavním tématem Zahradní slavnosti a workshopů bude projekt Erasmus a země zapojené do projektu – jejich kultura, historie, zvyky a jiné zajímavosti jednotlivých zemí. Touto Zahradní slavností bychom projekt chtěli slavnostně ukončit.

Se zapojenými školami jsme v pravidelném kontaktu a domluvili jsme se na společné práci na webových stránkách projektu a projektu Etwinning.

Kristýna Horáková

12. Slohové tvoření

12.1. Charakteristika

Rozhodla jsem se psát o postavě z knihy, kterou jsem četla, o Lucovi Callanachovi. Volba padla na něj, protože mi jeho charakter přijde zajímavý a jiný.

Luc Callanach, policista s tmavě hnědými vlasy, čokoládově hnědýma očima, olivovou pletí a orlím nosem. Vysokého muže se štíhlou postavou, skotsko-francouzského původu odhaduji tak na třicet až čtyřicet let. V knize bylo psáno, že Luc pokládá svou tvář za atraktivní. Člověk by si jeho drobných rtů na první pohled nevšiml, zato jeho krátké vousy působí velmi výrazně. Prostě typický Francouz.

Tím se dostáváme k jeho povaze. Z knihy jde poznat, že Luc často mění náladu. Jeho nálada se mění ať už podle počasí, tak lidí kolem něj. Řekla bych, že s touto povahou si těžko hledá přátele. Z toho můžeme odvodit, že nesdílí život s manželkou ani přítelkyní. Když se naštvě, dokáže udeřit pěstí do zdi, nebo i rozbít sklenici na víno. Za agresivního bych ho ale nepovažovala. I přes všechny jeho špatné vlastnosti se umí chovat i hezky. Třeba když sedí u vína se svou kamarádkou Avou Turnerovou. Luc si vždy stojí za svým. Třeba u vyšetřování případů ve své práci. I přes konzultace o daném případě s ostatními vyšetřovateli vždy pracuje podle sebe. Mnohokrát na to už ale doplatil. Když potřebuje s něčím pomoci nebo se někomu s něčím svěřit, vždy jde za Avou. Luc a Ava spolu sdílí pár společných vlastností. Například spolu chodí do kina na staré filmy. I když se ve spoustě věcí neshodují, myslím, že by jim to ve vztahu klapalo. Luc rád zkouší adrenalinové činnosti. V knize byl dokonce dvakrát skákat z padáku.

Tento policista vyžaduje svůj klid a potřebuje svoje soukromí. Pracuje u edinburghské policie.

Z knihy jde poznat, že ho jeho povolání opravdu baví. Luc se prezentuje jako velmi inteligentní člověk.

Takhle bych popsala charakter této postavy. Některé z těchto věcí sice v příběhu psány nebyly, ale já tak Luca vnímám. Protože čtu teprve druhý díl této knižní série, možnost, že za pár týdnů budu některé jeho vlastnosti vnímat jinak, se zdá opravdu velká. Na Lucovi se mi líbí, že si z ničeho nedělá těžkou hlavu a že si kritiku nebere až tak moc k srdci.

Aneta Chrástková, 8. C

Sherlock Holmes

Literární i filmovou postavou, kterou bych chtěla popsat, je soukromý detektiv Sherlock Holmes z povídek a románů sira Arthura Conana Doylea, jehož případy se odehrávají v období od druhé poloviny 19. století do počátku 20.

Vzhled Sherlocka ve filmech či knihách bývá pokaždé trochu jiný, ale jeho typické znaky tam najdete vždycky. Pod jeho známou čepicí můžeme vidět tmavé až černé vlasy. V jeho ústech občas zahlédneme dýmku. Bydlí v domě 221 v ulici Baker Street v Londýně, která je díky němu známá po celém světě.

U Sherlocka Holmese si na první pohled všimneme jeho vysoké inteligence a všímavosti, dokáže přečíst vaši minulost nebo zjistit, co jste právě dneska dělal - jen podle držení těla, poškrábaného telefonu, přízvuku, či jakékoliv maličkosti. Než se k jeho detektivním případům přidal jeho nejlepší přítel doktor Watson, Sherlock byl vždy sám, neměl přátele. Sám o sobě říká, že je sociopat, protože kromě doktora Watsona se vyhýbá jakýmkoliv kontaktům. Případy neřeší pro peníze, ale protože ho to baví a naplňuje. Hraje na housle a nesnáší nudu. Jeho starší bratr Mycroft dělá pro britskou vládu. Mladší sestra Eurus, která dostala stejný dar inteligence jako Sherlock, je v psychiatrické léčebně, protože se od malička vydala špatným směrem chápání dobra a zla.

Na Sherlockovi se mi líbí to, jakým způsobem dokáže rozluštit vraždu, kterou ani několik lidí v policii rozluštit nedokáže. I když jsou to občas bizarní věci, je neuvěřitelné, jak si jich člověk ani nevšimne a jak perfektní smysl dávají. Četla jsem kousek knihy a viděla seriál v moderním zpracování Sherlocka Holmese a doktora Watsona a hodně mě to bavilo. Myslím, že Sherlock Holmes vás umí naučit, jak si máte začít všimnout věcí kolem sebe a vážit si opravdových přátel.

Kateřina Prajsová, 8. A

Pro svou slohovou práci s tématem charakteristiky jsem si po dlouhém přemýšlení vybrala „Marii Kostkovou z Kostky“ - je to jedna z hlavních postav ze série knih spisovatele Evžena Bočka. S výběrem jsem měla celkem problém, protože jsem měla hodně kandidátů, od sportovců až po herce nebo herečky. Nakonec však stejně zvítězila literární postava.

Marie se narodila v Americe, ale její otec je český aristokrat, o čemž neměl nikdo z její rodiny dlouhé roky ani ponětí. Až v Mariiných osmnácti letech přišla zpráva, že v Čechách byl jejich rodině vrácen zámek. A Marie i s celou rodinou začnou zažívat pocit, že není všechno zlato, co se třpytí.... Celá rodina se přestěhuje do Česka na jejich rodový zámek Kostka, který si všichni představovali dost jinak.

Tam prožívá všechny ty vtipné a veselé příběhy, které jsou popsány v knize. Ve všech knížkách působí Marie velmi legračně, bere svět s nadhledem, a to se mi na ní velmi líbí. Dokáže být i dost tvrdohlavá a jako správná aristokratka si dokáže postavit hlavu, ale mnohdy jí to moc nepomůže, spíš naopak jí to ztíží situaci.

I když jsem viděla zfilmovanou verzi knihy, tak si Marii stále představuji po svém jako štíhlou dívku menší postavy, jejíž obličej lemují neposedné hnědé vlasy. Na svůj věk je velmi rozumná a zodpovědná, což poznáme z mnoha situací popsaných v knize. Ono zdědit zámek, teda spíš tak trochu zříceninu, a rozhodnout se ho opravit a starat se o něj téměř bez financí s lehkomyšlnou matkou, která neumí česky a představuje si, že bude žít jako princezna Diana, a lakomým otcem, je velmi odvážné a také náročné.

Marii obdivuji kvůli jejímu nadhledu na věci, ze kterých by se jiní zhrotili. Bere život optimisticky, s lehkostí sobě vlastní.

Jako správná aristokratka má ráda zvířata, učí se jezdit na koni a pracuje na Kostce jako průvodkyně. Nezdedili však jenom zámek, ale také tak trochu bláznivý personál. K žádným konfliktům mezi nimi nedochází, protože Marie se snaží každou situaci vyřešit ke spokojenosti všech. Také proto je mezi nimi velmi oblíbená.

Marie si v Čechách prožije i svou první lásku.

Marie a její příběhy mně vždycky vykouzlí úsměv na rtech a někdy bych se jí chtěla aspoň trochu podobat. No ale když tak přemýšlím, tak úplně nevím, jestli bych chtěla zdědit polorozpadlý zámek v Čechách.

Sára Podešvová, 8. A

12.2. Jak jsem se polekal

Před pár lety jsme jeli na letní tábor. Všichni jsme se tam moc těšili. Já především proto, že to byl můj první tábor. Cesta byla dlouhá, a tak jsem já i moje starší sestra Veronika usnuli. Když jsme dorazili do cíle, táta prohlásil: „Vstávat, už jsme na místě!“ Vybálili jsme si věci a šli jsme se seznámit s vedoucími.

Šli jsme spát brzo, abychom nebyli na zítřejších aktivitách nevyspaní. Už jsem skoro spal, jenže jsem se na noc přepil šťávy, a tak jsem musel jít na záchod. Cestou zpátky do stanu jsem zaslechl jakési praskání větviček, a tak jsem se začal rozhlížet. Zprvu to vypadalo, že se nemám čeho bát, ale já mám moc velkou fantazii na to, abych to nechal jen tak být. Šel jsem se podívat blíž k lesu a najednou jsem to spatřil, ZOMBI. Přísahal bych, že jsem tam opravdu viděl postavu, která vypadala, jako by hnila a plesnivěla.

Než jsem se stačil vzpamatovat, nohy už mi pospíchaly do stanu. Rozklepanýma rukama jsem rychle vzbudil Veroniku a řekl jí, co jsem právě viděl, ale ona prohlásila, že se mi jenom něco zdálo a že si mám jít zase lehnout.

Tři dny po té příhodě, která se mi stala první noc, jsem pořád nemohl klidně spát. Vedoucí nám řekli, že bude stezka odvahy. Přesto, že jsem byl malý a pořád jsem se z toho zážitku nemohl vzpamatovat, mě Veronika přemluvila, ať tam jdu.

Zprvu to vypadalo celkem nudně. Prostě jsme šli v noci do lesa po svíčkách, ale jakmile jsme vstoupili do lesa, vyskočila na nás zombie a s řevem se zase ztratila v lese. Nejdříve jsem strašně ječel, ale potom jsem si uvědomil, že ta zombie, kterou jsem viděl hned první den, byl jen vedoucí, který si nacvičoval svou roli zombie na stezku odvahy! A tím byla vyřešena záhada zombie na letním táboře!

Alfréd Blaha, 7. B

Jsou to už 4 roky, co dozařizovávali rodiče mojí sestřičce Julince pokoj. Už moc se těšila na to, jak si uspořádá na poličkách hračky, na koberec si rozmístí kočárek a postýlku pro panenky. Konečně se dočkala. Trošku jsem jí pomáhala i já. Když byl pokojíček hotový, občas jsem si tam s ní hrála.

Po nějaké době se nám zdálo, jako by v pokojíčku něco šustilo. Ale netrvalo to dlouho a zase bylo ticho. Rodiče přemýšleli, co to může být, ale nepřišli na to. Na konci léta už šustění nepřestávalo a klid byl jen v noci.

Jednoho dne se tatínek rozhodl, že to musí prozkoumat. Julinka se už v pokojíčku bála hrát a taky spát. Zjistil, že ten divný zvuk přichází ze stropu. Vůbec netušil, co to může být. Nejprve si připravil žebřík a vylezl na půdu. Nedostal se ale k místu, které vypadalo jako nějaké hnízdo. Jediná možnost byla provrtat strop a hnízdo napadnout postříkem. Stála jsem v pokojíku, abych mohla tatínkovi s něčím pomoci. Přitom jsem si pouštěla do uší hudbu a nedávala moc pozor. A teď se to stalo. Najednou byla kolem spousta vos a další vypadávaly z maličkého stropního otvoru. Bylo to opravdu jako v úle. Neskutečně jsem se lekla a začala křičet. Tatínek slezl z žebříku a křičel na mě: „Nelli, utíkej rychle pryč!“

Schody jsem brala po dvou a zastavila se až dole v kuchyni. Celá jsem se třásla, protože jsem vůbec nechápala, co se stalo. Za chvíli přišel tatínek, taky byl vylekaný a navíc dostal několik vosích žihadel.

„Tak máme z Julinčina pokojíku obrovské vosí hnízdo,“ povzdechl si tatínek. Museli jsme zavolat deratizéra, který pak odborně toto obrovské hnízdo zlikvidoval.

Tuto příhodu už nikdy nezapomenu, protože to byl opravdu veliký úlek. Dnes už je Julinčin pokojík v pořádku, ale strach z vos už mi zůstal.

Nella Straková, 7. B

Jednou, když mi byly asi čtyři roky, jsem se probudil do krásného dne. Táta mi udělal teplé kakao, a protože byla venku velká zima, rozhodli jsme se zůstat doma v teple. Sestra přinesla stolní hru Carcassone. Mamka ještě spala, tak jsme nesměli být moc hluční. Tato hra je velmi zábavná, avšak zdoluhavá.

Asi po hodině hraní jsme vypotřebovali všechny kartičky, které jsou součástí hry, a začali jsme počítat body, abychom zjistili, kdo vyhrál. Táta vzal tužku a papír, kam napsal moje, sestřino a svoje jméno. Pod každé jméno pak vypsal výsledky. Nejvíc bodů jsem kupodivu získal já. Bylo to překvapení pro nás pro všechny a hlavně pro mě. Výskal jsem radostí a začal jsem tancovat kolem stolu jako pominutý. Táta říkal: „Kryšťůfku, neblázni nebo vzbudíš mámu!“ Trochu jsem se zklidnil, ale asi ne úplně, protože jsem najednou samou radostí zapřel ruce o stůl a naposledy poskočil. Obě ruce se mi však rozjely do stran a já skončil bradou na hraně stolu. Všichni leknutím ztichli a ve mně by se krve nedořezal. Byl jsem tak otřesený, že jsem vůbec nechápal, co se děje. Asi po 5 sekundách mi z brady začala proudem téct krev. „Mamiii, mamiii, pomoooc, já umímám!!!“ V momentě se rozletěly dveře do obývacího, ve kterých se objevila rozespalá máma. Jakmile uviděla tu spoušť, okamžitě zavelela: „Oblíkat! Jede se na pohotovost!“

Všichni jsme naskákali do auta, máma mi přidržovala u brady kapesník a už jsme frčeli. Na pohotovosti jsem řval jak Tarzan, takže na šití nedošlo. Pan doktor mi tam nakonec dal jen mašličky (nic jiného jsem mu nedovolil) a my mohli jet domů.

Z krásného dne mi tak zůstala památka na celý život - jizva na bradě.

Kryštof Abraham, 7. B

12.3. Charakteristika domácího mazlíčka

Začal nový školní rok a přišla první slohová práce 8. třídy. Paní učitelka nám zadala téma této slohové práce Charakteristika domácího zvířete. Čím bych začala? Za celý můj život jsem měla dva domácí mazlíčky. Želvu a králíčka. Bohužel želvička tu už s námi není. Můj králík se jmenuje Piškotek. Dovezli jsme si ho v roce 2017 z Brna za jarního období. Zaparkovali jsme na parkovišti a čekali, než nám ho předají. Předali nám velkou hnědou krabici, do které když jsem se podívala, ležel stočený do klubíčka náš nový přírůstek do rodiny. Bylo to ještě malé miminko, které se narodilo v únoru 2017. Celou cestu domů se třepalo, ale po příjezdu domů na něho čekala velká klec s domečkem, senem a záchodem.

Můj králík je zakrslý. Zakrslý králík oproti králíku domácímu se chová ve vnitřních prostorech jinak. Plemeno mého králíčka se jmenuje zakrslý králík Teddy, který se vyznačuje svým velkým vzrůstem chlupů. Piškotek zbarvený do hněda přesně jako piškoty je specifický pro svou černou skvrnu na hlavě a zádech. První roky měl Piškotek chloupky spíše kratší a vypadal jako malá chlupatá bambulka. Teď po třech letech jeho chloupky jsou dlouhé až tak, že přes ně nevidí. Dělal se mu lehce cucky, hlavně na bříšku. Proto ho musíme častěji stříhat. Nejenže musíme stříhat jeho chlupy, ale i dráčky.

Pokud vás Piškotek zná, tak je k vám velmi přátelský, tulivý a hravý. Jenže pokud vás Piškotek vůbec nezná a vidí vás poprvé, zaleze si do svého domečku a nevyleze do té doby, než odejdete. Ale jakmile si vás Piškotek očichá, uvidí vás víckrát než jednou, tak vás už bere jako kamaráda a hned, jak vás uvidí, skočí ze své klece, bude se vám plést pod nohy do té doby, než si s ním začnete hrát. Taky je Piškotek velmi trpělivý. Kdykoliv má hrací náladu, vyleze ze své klece a jde si s vámi hrát, ale jakmile uvidí, že na něho před klecí nečekáte, abyste si hráli, ale vidí vás sedět u pracovního stolu nebo ležet na posteli, sedne si co nejbliž k vám, a klidně hodinu jen sedí a čeká, než si s ním aspoň trochu pohrajete. Sice Piškotek ani nepípne, když sedí na kontrole u veterináře, ani když ho stříháme, ale někdy mě dokáže hodně naštvat. Třeba když jsme koupili nový koberec do mého nového pokoje. Hned, jak jsme vyměnili ten starý za ten nový, tak si Piškotek vyskočil a hned jako první se vyčůral. Nebo když jsme zjistili, že nám pokousal dráty. Jinak je Piškotek většinou poslušný (až na ten koberec). Ve své kleci má hodně hraček, venku z klece si hraje se svým míčem. Na jídlo mu dáváme od sena a granulí až po mrkev, jablko a listy pampelišek.

A na závěr? Piškotka jsme poprvé uvítali v roce 2017 a už je tu s námi 3 roky. Myslím, že za ty tři roky jsme se hodně spřátelili. Sice jsem se někdy na něho hodně naštvála, ale jinak ho mám hodně ráda. Nikdo z mé rodiny s ním nemá problém, naopak - také ho mají rádi. Jsem moc ráda, že jsme si ho pořídili.

Amálie Doležalová, 8. A

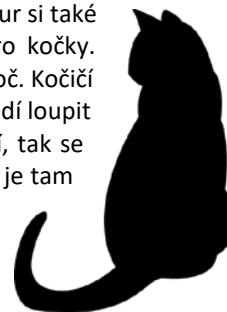
Můj domácí mazlíček se jmenuje Blackina. Blackina pochází z plemene borderkolie. Jedná se o nejchytřejší plemeno psů na světě. Má krásnou černobílou barvu srsti a díky tomu nejde skoro vůbec vidět ve tmě. Občas jí na hlavě jedno ucho visí a druhé zase stojí, podle nálady nebo povelu se střídají. Když nikdo není doma nebo zrovna máme práci, tak leží, ale jakmile se něco šustne nebo se otevrou dveře, hned to jde prozkoumat a čeká, co se stane. Když řeknu, že s ní jdu ven, tak hned vystartuje ke dveřím. Většinou s ní chodím třikrát týdně ven, ale teď když pršelo, tak jsem s ní moc venku nebyl. Jakmile mám něco v ruce a ona to ještě nikdy neviděla a jdu k ní, tak se toho bojí, ale jinak je hravá. Když jsme na zahradě, tak nám pořád nosí míč a chce, abych jí ho hodil. Vždycky, když jsem s ní venku a jdou kolem lidé, které nezná, tak na ně začne štěkat, ale nikdy by je nepokousala. I když mi nikdy nedá pokoj, protože si chce pořád hrát nebo chodit ven, tak je to můj mazel a za nic na světě bych ji nevyměnil.

Václav Doležal, 8. A

Nedávno nám paní učitelka Navrátilová zadala úkol - vybrat si zvíře, které musí být z naší rodiny, nebo od babiček a dědečků. Kuba Mikláš řekl paní učitelce Navrátilové, že žádné zvíře nemá ani doma, ani u babiček. Paní učitelka zvolila alternativu a Kubovi nabídla, ať si vybere zvíře, jaké chce on. Já jsem si vybrala zvíře, co má babička na Salaši, protože my žádné zvíře doma nemáme. Prvně jsem si myslela, že si vyberu psa huskyho Gazyho, ale nakonec jsem se rozhodla, že si vyberu babičky kocoura Floriána, protože ho znám od doby, kdy byl malý kocour.

Začala bych tím, že Floriána znám jako malé kotě. Florián je britský šedý kocour. Babička původně chtěla britskou modrou kočku, ale tu neměli, tak padla volba na britskou šedou. Florián se rád mazlí a rád si hraje s dětmi, když ho nezlobí. Když byl Florián kotě, nejraději spal, bylo jedno kde. Momentálně teď spává většinou v křesle na pohovce, je to jeho oblíbené místo, nepohrdne také židlí a v noci na posteli v košíku. Podle mě si vybírá místo, kde je klid, teplo a pohoda. Florián si rád hraje s různými hračkami, mezi jeho nejoblíbenější hračky patří peříčka, umělé myšky, ale jako správný kocour si také pohraje i se živou. Jako další hračky se mu líbí bambulky a kuličky určené pro kočky. Floriánova strava se skládá z kočičích granulí a miluje tekoucí vodu a nikdo neví proč. Kočičí kapsičky mu nic neříkají a nepije ani mléko, pije nejraději tekoucí vodu. Venku chodí loupit vodu psům a doma vodu z bidetu nebo z koupelny z misky. Když ho někdo zlobí, tak se naštvě, syčí a škrábe až do krve, takže ho nechtějte naštvat. Chodí i rád ven, když je tam někdo s ním, třeba babička, nebo já, nebo dědeček, ale bojí se psů. Řeknu vám historku, co mi vyprávěl dědeček. Historka se týká živé myši. Den začal jako každý jiný, babička snídala a kocour jí na klíně kňoural u dveří. Tak mu babička otevřela dveře, aby mohl jít ven, a za chvíli na něj volá a Florián přijde s živou myší v tlamě a babička si toho nevšimla, protože vařila. Až pak si všimne, že kocour něco honí. A protože je to myš, začne křičet, protože se myši bojí. Vezme smeták a honí myš půl hodiny po baráku, až myš kocour chytí sám a zabije. Veškerý „lov“ teda odvedl kocour a na babičce zůstal jen úklid.

Závěr: Floriána mám ráda, moc mu děkuji za to, že se ke mně rád přitulí.

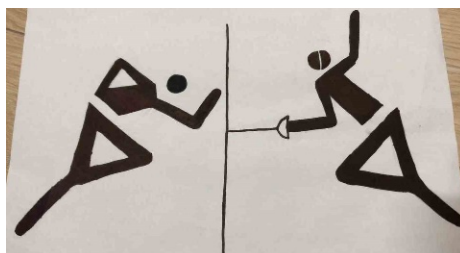
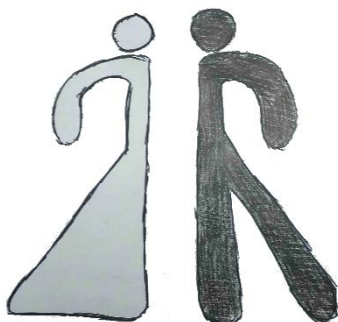
Anna Taláková, 8. C

13. Co jsme dělali ve výtvarné výchově

13.1. Návrhy piktogramů v 7. B

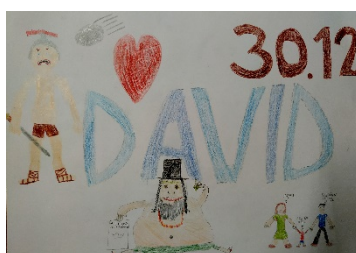
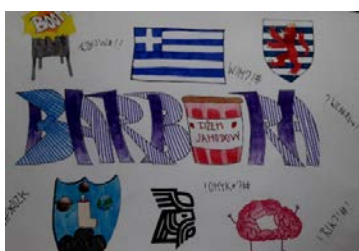
Úkolem bylo vybrat si nějaký sport a navrhnout piktogram.

Některými výtvary bude vyzdobena chodba u tělocvičny:).

13.2. Výtvarná výchova v 8. C

Téma úkolu – Význam mého jména. Děti pracovaly ještě v době prezenční výuky, jejich výtvoři doplněny fotografiemi při samotné tvůrčí práci.

14. Sedmácké vaření a pečení ve fotografii

